

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 710

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 5 august 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
970.	— Hotărâre privind regimul calificărilor în profesiile de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, dobândite în afara granițelor României 1-16

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind regimul calificărilor în profesiile de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, dobândite în afara granițelor României

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — În vederea exercitării profesiei în România, în regim salarial și/sau independent, diplomele, certificatele și alte titluri de formare în profesiile de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă dobândite în afara granițelor României se recunosc sau, după caz, se echivalează în conformitate cu dispozițiile prezentei hotărâri.

Art. 2. — Recunoașterea în scop profesional a diplomelor, certificatelor sau a altor titluri de formare în profesia de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și, respectiv, de moașă, eliberate de către un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat

aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, se face de către Ministerul Sănătății în colaborare cu organizațiile profesionale de profil care au atribuții în controlul și supravegherea acestor profesii.

Art. 3. — Diplomele, certificatele și alte titluri eliberate conform normelor Uniunii Europene de către un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană și care atestă calificările în profesia de medic, medic dentist și farmacist sunt recunoscute în scop profesional de către Ministerul Sănătății în colaborare cu Colegiul Medicilor din România, Colegiul Medicilor Dentiști din România și Colegiul Farmaciștilor din România.

Art. 4. — Solicitățile de recunoaștere a diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic specialist și, respectiv, de medic dentist specialist, eliberate conform normelor Uniunii Europene de unul dintre statele prevăzute la art. 3 și care atestă o specialitate care nu este prevăzută de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, sunt analizate de către autoritățile competente române. Acestea stabilesc domeniul în care solicitantul poate acorda îngrijiri medicale de specialitate și, respectiv, medico-dentare de specialitate în România, precum și titlul profesional corespunzător cu care acesta exercită activitățile profesionale.

Art. 5. — Stagiile de pregătire în specialitățile efectuate într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană, de către medicii, medicii dentiști și farmaciștii rezidenți, se recunosc de Ministerul Sănătății ca pregătire în cadrul rezidențiatului.

Art. 6. — Diplomele de medic, medic dentist și farmacist eliberate de o instituție de învățământ universitar din afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene și care nu au fost recunoscute de unul dintre aceste state se echivalează de către Ministerul Educației și Cercetării, potrivit legii.

Art. 7. — Specializarea efectuată de medici, medici dentiști și farmaciști în afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, atestată prin diplome sau alte documente de specialist în una dintre specialitățile prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, este echivalată de Ministerul Sănătății cu stagiul de rezidențiat prevăzut de lege, dacă pentru specializarea respectivă durată și programele de studiu sunt echivalente.

Art. 8. — (1) Specializarea efectuată de medici, medici dentiști și farmaciști în afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene, atestată prin diplome sau alte documente de specialist în una dintre specialitățile prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, dar care nu întrunește condițiile de formare prevăzute la art. 7, poate fi echivalată de Ministerul Sănătății ca pregătire în cadrul rezidențiatului după dobândirea calității de rezident în specialitatea respectivă, conform prevederilor legale.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1), prezentarea la examenul de specialist se face după completarea pregătirii prin rezidențiat.

Art. 9. — Certificatul de medic specialist, medic dentist specialist și, respectiv, farmacist specialist se obține în cazurile prevăzute la art. 7 și 8 după promovarea examenului de specialist organizat de Ministerul Sănătății.

Art. 10. — Prevederile art. 7, 8 și 9 nu se aplică specializărilor efectuate în afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale

Confederației Elvețiene și care au fost recunoscute de unul dintre aceste state.

Art. 11. — Stagiile de pregătire în specialitate efectuate de medicii, medicii dentiști și farmaciștii rezidenți în afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene pot fi echivalate de Ministerul Sănătății cu stagiile de pregătire din cadrul rezidențiatului.

Art. 12. — Diplomele, certificatele și alte titluri eliberate conform normelor Uniunii Europene de către statele membre ale Uniunii Europene, de celelalte state aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană și care atestă calificarea în profesia de asistent medical generalist și, respectiv, în profesia de moașă se recunosc în scop profesional de către Ministerul Sănătății în colaborare cu Ordinul Asistenților Medicali și Moașelor din România.

Art. 13. — (1) Diplomele, certificatele și titlurile obținute în afara granițelor României, ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene și care atestă calificarea în profesiile de asistent medical generalist și, respectiv, în profesia de moașă se echivalează de către Ministerul Educației și Cercetării, potrivit legii.

(2) Prevederile alin. (1) nu se aplică în cazul diplomelor, certificatelor și titlurilor obținute în afara granițelor României, ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene, care atestă calificarea în profesia de asistent medical generalist sau în profesia de moașă și care au fost recunoscute de unul dintre aceste state.

CAPITOLUL II

Recunoașterea în scop profesional a diplomelor, certificatelor și a altor titluri care atestă calificările în profesia de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și, respectiv de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora

SECȚIUNEA 1

Recunoașterea calificărilor de medic și medic specialist

Art. 14. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic, emise conform prevederilor directivelor Uniunii Europene de către un stat membru al Uniunii Europene, un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile de medic prevăzute la alin. (1) au același efect pe teritoriul României ca și diplomele de medic eliberate de instituțiile de învățământ superior din România.

Art. 15. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic specialist eliberate conform prevederilor directivelor Uniunii Europene de către un stat membru al Uniunii Europene, un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestor state.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile de medic specialist prevăzute la alin. (1) au același efect pe teritoriul României ca și titlurile de calificare de medic specialist eliberate de România.

Art. 16. — (1) Diplomele, certificatele și titlurile de medic prevăzute la art. 14 alin. (1), autoritățile, precum și statele emitente sunt prevăzute în anexa nr. 1.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile de medic specialist, pe baza cărora se recunoaște calificarea profesională de medic specialist cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, autoritățile competente, precum și statele emitente sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Specializările atestate prin diplome, certificate și titluri de medic specialist, care fac obiectul recunoașterii mutuale între statele prevăzute la alin. (2), precum și denumirile, duratele minime de formare și statele membre în care acestea există sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 17. — (1) Cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unei diplome, certificat sau ai unui alt titlu de medic prevăzut în anexa nr. 1, care doresc să obțină în România una dintre specializările prevăzute de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, care nu este prevăzută în anexa nr. 3 sau nu este prevăzută pentru statul membru de origine ori de proveniență al solicitantului în anexa nr. 3, se supun condițiilor stabilite de lege în acest sens pentru cetățenii români licențiați ai facultăților de medicină din România.

(2) După obținerea calității de rezident conform prevederilor legale, evaluarea pregătirii profesionale a persoanelor prevăzute la alin. (1) se face pe baza documentelor din care rezultă:

a) perioadele de formare atestate de statul membru de origine sau de proveniență. Acestea se recunosc ca stagii de pregătire din cadrul rezidențiatului dacă corespund celor prevăzute de legislația română în vigoare pentru specializarea respectivă;

b) experiența profesională însoțită de solicitant;

c) pregătirea complementară și formarea medicală continuă a acestuia.

(3) În termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de către cel interesat, Ministerul Sănătății informează solicitantul cu privire la durata și conținutul perioadei de pregătire complementară în specialitate, care urmează a fi efectuată în vederea prezentării la examenul de medic specialist.

Art. 18. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele sau alte titluri de medic emise de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European, precum și de către Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, care nu corespund tuturor cerințelor minime de formare a medicului prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă atestă o formare începută înainte de datele prevăzute la alin. (2) și dacă sunt însoțite de un certificat emis de statul membru de origine sau de proveniență, prin care se atestă faptul că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe o durată de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

(2) Datele la care se face referire la alin. (1) sunt:

a) 1 ianuarie 1986 pentru Spania și Portugalia;

b) 1 ianuarie 1981 pentru Grecia;

c) 20 decembrie 1976 pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Marea Britanie;

d) 1 ianuarie 1994 pentru Norvegia și Islanda;

e) 1 ianuarie 1995 pentru Austria, Finlanda și Suedia;

f) 1 mai 1995 pentru Liechtenstein;

g) 1 iunie 2002 pentru Elveția;

h) 1 mai 2004 pentru: Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia.

Art. 19. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic specialist, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, care atestă o specializare prevăzută în anexa nr. 3 și care nu răspund cerințelor minime de formare în specialitate, stabilite de normele Uniunii Europene, dacă atestă o formare începută înainte de:

a) 1 ianuarie 1986 pentru Spania și Portugalia;

b) 1 ianuarie 1981 pentru Grecia;

c) 20 decembrie 1976 pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Olanda și Marea Britanie;

d) 1 ianuarie 1994 pentru Norvegia și Islanda;

e) 1 ianuarie 1995 pentru Austria, Finlanda și Suedia;

f) 1 mai 1995 pentru Liechtenstein;

g) 1 iunie 2002 pentru Elveția;

h) 1 mai 2004 pentru: Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia.

(2) Recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic specialist prevăzute la alin. (1) se face dacă acestea sunt însoțite de un certificat emis de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de proveniență prin care se atestă că posesorul a exercitat activitățile respective cu titlul de medic specialist pe o perioadă echivalentă cu dublul diferenței dintre durata de formare în specialitate prevăzută în anexa nr. 3 și cea prevăzută de statul membru de origine sau de proveniență, atunci când aceasta din urmă nu corespunde duratei minime stabilite de normele Uniunii Europene pentru specializarea respectivă și prevăzute în anexa nr. 3.

(3) Dacă normele române de formare în specialitate aflate în vigoare anterior datelor prevăzute la alin. (1) prevedeau o durată de pregătire în acea specialitate inferioară celei prevăzute de actualele norme ale Uniunii Europene, diferența indicată la alin. (2) se stabilește în funcție de durata minimă de pregătire prevăzută de normele române.

Art. 20. — (1) Se recunoaște titlul de medic specialist eliberat de Spania medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care atestă că formarea ca specialist s-a încheiat anterior datei de 1 ianuarie 1995 și care nu corespunde cerințelor de formare în specialitate prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă acest titlu este însoțit de un certificat emis de autoritățile competente spaniole prin care se dovedește

că posesorul a promovat proba de competență profesională specifică, organizată conform legislației spaniole.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă că deținătorul posedă cunoștințele și competențele de specialitate echivalente celor atestate de titlul de medic specialist prevăzut pentru Spania în anexele nr. 2 și 3.

Art. 21. — Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic eliberate cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care atestă o formare însușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu răspund tuturor condițiilor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă acestea:

a) atestă o formare începută înainte de unificarea Germaniei;

b) dau dreptul posesorului să exercite activitățile specifice profesiei de medic pe tot teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și titlurile eliberate de autoritățile competente germane, prevăzute la anexa nr. 1; și

c) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, care atestă faptul că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic în Germania, pe o durată de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 22. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic specialist obținute de cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care atestă o formare însușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă:

a) atestă o formare în specialitate începută înainte de 3 aprilie 1992; și

b) permit exercitarea activității respective cu titlul de medic specialist pe tot teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și titlurile de medic specialist emise de autoritățile competente germane, prevăzute în anexele nr. 2 și 3.

(2) Recunoașterea diplomelor, certificatelor și titlurilor prevăzute la alin. (1) se face dacă acestea sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă exercitarea activității respective cu titlul de medic specialist pe o perioadă echivalentă dublului diferenței dintre durata minimă de formare în specialitate prevăzută în anexa nr. 3 și cea însușită pe teritoriul Germaniei, atunci când aceasta din urmă nu corespunde duratei minime stabilite de normele Uniunii Europene și prevăzute în anexa nr. 3 pentru specializarea respectivă.

Art. 23. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic și, respectiv, de medic specialist eliberate de către un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană cetățenilor acestora și care nu corespund calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexele nr. 1—3, dacă acestea sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului respectiv.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă că formarea de medic și, respectiv, de medic specialist s-a desfășurat în conformitate cu normele Uniunii Europene și diplomele, certificatele și titlurile respective sunt asimilate de statul

emitent calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexele nr. 1—3 pentru acel stat.

Art. 24. — Diplomele, certificatele și titlurile de medic specialist eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană cetățenilor acestor state, care atestă o formare în specialitate, în regim de timp parțial, începută înainte de 31 decembrie 1983, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat care atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal profesia cu titlul de medic specialist, pe o durată de minimum 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă data eliberării acestui certificat.

Art. 25. — (1) Se recunoaște certificatul de medic specialist eliberat de autoritățile competente din Luxemburg posesorilor diplomei de doctor în medicină, chirurgie și obstetrică emise de comisia de stat de examinare din Luxemburg, diplomă universitară care intră sub incidența Legii luxemburgheze din 1939 privind acordarea gradelor academice și universitare.

(2) Se recunoaște certificatul de medic specialist eliberat de autoritățile competente din Danemarca posesorilor diplomelor legale de medic emise de facultatea de medicină a unei universități daneze în conformitate cu Ordinul ministrului de interne din 14 mai 1970.

(3) Diplomele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt eliberate medicilor a căror formare universitară a început înainte de 20 decembrie 1976.

Art. 26. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Republicii Cehe atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile cehe de medic și medic specialist, în ceea ce privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Republicii Cehe, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 27. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 20 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 20 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Estoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene de medic și medic specialist, în ceea ce privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Estoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 28. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 21 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 21 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Letoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile letoniene de medic și medic specialist în ceea ce privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Letoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activități de medic pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 29. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 11 martie 1990 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 11 martie 1990, se recunosc dacă autoritățile competente ale Lituaniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile lituaniene de medic și medic specialist în ceea ce privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile lituaniene, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 30. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Slovaciei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovace de medic și medic specialist în ceea ce privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Slovaciei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 31. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic și medic specialist, care au fost eliberate de fosta Iugoslavie cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 25 iunie 1991 sau care atestă o formare începută în acest stat înainte de 25 iunie 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Sloveniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovene de medic și medic specialist în ceea ce

privește accesul la activitățile de medic și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente ale Sloveniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic pe teritoriul acestui stat, timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

SECȚIUNEA a 2-a

Recunoașterea calificării de medic specialist de medicină de familie

Art. 32. — (1) Se recunoaște calificarea de medic specialist de medicină de familie medicilor cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor sau ai altor titluri eliberate de autoritățile competente ale acestor state, care atestă formarea specifică a medicului generalist prevăzută de normele Uniunii Europene.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile prevăzute la alin. (1) sunt cuprinse în anexa nr. 1.

Art. 33. — Calificarea de medic specialist de medicină de familie poate fi obținută și de medicii cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care și-au însușit o formare complementară, alta decât formarea specifică a medicului generalist prevăzută de normele Uniunii Europene, atestată prin diplome, certificate sau alte titluri de medic specialist, eliberate de autoritățile competente ale unui stat membru al Uniunii Europene, ale unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene.

Art. 34. — (1) Calificarea de medic specialist de medicină de familie în cazurile prevăzute la art. 33 se obține după efectuarea unui stagiului de pregătire complementară cu durata minimă de 6 luni, într-o unitate sanitară acreditată să acorde îngrijiri primare de sănătate și după promovarea examenului de medic specialist de medicină de familie organizat de Ministerul Sănătății.

(2) În vederea aplicării prevederilor alin. (1) se analizează în ce măsură formarea complementară însușită de solicitant, precum și experiența sa profesională pot înlocui formarea în specialitatea medicină de familie și se precizează durata stagiului de pregătire complementară pe care solicitantul urmează să o efectueze în acest scop.

Art. 35. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri care atestă formarea specifică a medicului generalist prevăzută de normele Uniunii Europene, eliberate de către un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de către Confederația Elvețiană cetățenilor acestora și care nu corespund calificărilor și denumirilor prevăzute în anexa nr. 1, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru respectiv.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă că formarea specifică de medic generalist s-a desfășurat în conformitate cu normele Uniunii Europene și diplomele, certificatele și titlurile respective sunt asimilate de statul emitent calificărilor sau denumirilor de medic generalist prevăzute în anexa nr. 1 pentru acel stat.

SECȚIUNEA a 3-a

**Recunoașterea calificărilor de medic dentist
și medic dentist specialist**

Art. 36. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană în conformitate cu normele Uniunii Europene cetățenilor acestora.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile de medic dentist prevăzute la alin. (1) și cuprinse în anexa nr. 4 au același efect pe teritoriul României ca și efectul produs în statul membru care le-a emis.

Art. 37. — (1) Se recunoaște calificarea de medic dentist specialist ortodonție și ortopedie dentofacială medicilor dentiști, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor și ai altor titluri de medic specialist ortodonție, eliberate de aceste state, în conformitate cu normele Uniunii Europene.

(2) Se recunoaște calificarea de medic dentist specialist chirurgie orodentară medicilor dentiști, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor și ai altor titluri de medic dentist specialist chirurgie bucală, eliberate de aceste state, în conformitate cu normele Uniunii Europene.

(3) Diplomele, certificatele și titlurile de medic dentist specialist prevăzute la alin. (1) și (2) conferă posesorilor, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, drepturile prevăzute de lege pentru cetățenii români, posesori ai certificatului de medic dentist specialist eliberat de Ministerul Sănătății.

(4) Diplomele, certificatele și titlurile prevăzute la alin. (1) și (2), autoritățile și organizațiile competente din statele membre ale Uniunii Europene care le eliberează, precum și specialitățile medico-dentare sunt prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 38. — (1) Cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai unei diplome, certificat sau ai altui titlu de medic dentist, eliberate de aceste state conform normelor Uniunii Europene, pot obține în condițiile prevăzute de lege pentru cetățenii români licențiați ai facultăților de medicină dentară din România certificatul de medic dentist specialist care atestă o specializare în domeniul medicinei dentare, prevăzută de Nomenclatorul de specialități medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, dacă această specializare nu este prevăzută în anexa nr. 5 pentru statul membru de origine sau de proveniență al solicitanților.

(2) După obținerea calității de rezident conform prevederilor legale, evaluarea pregătirii profesionale a solicitanților se face pe baza perioadelor de formare atestate de statul membru de origine sau de proveniență, dacă aceste perioade corespund celor prevăzute de normele române în vigoare pentru specializarea respectivă. În aceste situații se va lua în considerare și experiența

profesională, formarea complementară și formarea continuă a solicitantului în domeniul medicinei dentare.

(3) În urma evaluării conținutului și duratei formării, efectuate pe baza diplomelor, certificatelor și titlurilor prezentate de către solicitant, și luând în considerare experiența profesională, formarea complementară și formarea continuă a acestuia în domeniul medicinei dentare, Ministerul Sănătății informează solicitantul cu privire la durata și conținutul perioadei de pregătire complementară în specialitate, ce urmează a fi efectuată în vederea prezentării acestuia la examenul de medic dentist specialist.

(4) Decizia autorităților competente române în aceste situații este adusă la cunoștință solicitantului în termen de 4 luni de la depunerea dosarului complet de cel interesat.

Art. 39. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist care nu corespund tuturor criteriilor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, înainte de implementarea Directivei nr. 78/687/CEE în aceste state, dacă sunt însoțite de certificatul statului membru de origine sau de proveniență, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic dentist pe o durată de minimum 3 ani consecutivi din ultimii 5 ani care precedă data eliberării acestui certificat.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și în cazul diplomelor, certificatelor și altor titluri de medic dentist care nu corespund tuturor criteriilor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, ulterior implementării Directivei nr. 78/687/CEE în aceste state, dar care atestă o formare începută anterior.

(3) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist specialist care nu corespund cerințelor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, eliberate de statele prevăzute la alin. (1) cetățenilor acestora înainte de implementarea Directivei nr. 78/687/CEE în aceste state, care sunt însoțite de un certificat prin care statul membru de origine sau de proveniență atestă că posesorul a exercitat activitățile de medic dentist specialist pe o perioadă egală cu dublul diferenței existente între durata de formare în specialitate prevăzută în anexa nr. 5 și cea prevăzută de statul membru de origine sau de proveniență, atunci când aceasta din urmă nu corespunde duratei minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene pentru specialitatea respectivă și cuprinsă în anexa nr. 5.

(4) Prevederile alin. (3) se aplică și în cazul diplomelor, certificatelor și altor titluri de medic dentist specialist care nu corespund tuturor criteriilor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, ulterior implementării Directivei nr. 78/687/CEE în aceste state, dar care atestă o formare începută anterior.

(5) Datele de implementare a Directivei nr. 78/687/CEE în statele membre ale Uniunii Europene sunt:

a) 28 ianuarie 1980 pentru Belgia, Danemarca, Germania, Franța, Irlanda, Luxemburg, Olanda și Marea Britanie;

b) 1 ianuarie 1981 pentru Grecia;

c) 28 iulie 1984 pentru Italia;

d) 1 ianuarie 1986 pentru Portugalia;

e) 1 ianuarie 1991 pentru Spania;

f) 1 ianuarie 1994 pentru Suedia, Finlanda, Norvegia și Islanda;

g) 1 mai 1995 pentru Liechtenstein;

h) 1 ianuarie 1999 pentru Austria;

i) 1 iunie 2002 pentru Elveția;

j) 1 mai 2004 pentru: Republica Cehă, Estonia, Cipru, Letonia, Lituania, Ungaria, Malta, Polonia, Slovenia și Slovacia.

(6) Dacă normele române de formare în specialitate aflate în vigoare anterior datelor prevăzute la alin. (3) prevedeau o durată de pregătire în acea specialitate inferioară celei prevăzute de actualele norme ale Uniunii Europene, diferența prevăzută la alin. (2) se stabilește în funcție de durata minimă de pregătire prevăzută de legislația română.

(7) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic dentist și medic dentist specialist în ortodonție și în chirurgie bucală, emise de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora și care nu corespund calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexele nr. 4 și 5 pentru statul membru emitent, dacă acestea sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru respectiv, care atestă că formarea de medic dentist sau de medic dentist specialist în ortodonție și în chirurgie bucală s-a făcut în conformitate cu normele Uniunii Europene, iar aceste diplome, certificate și titluri sunt asimilate de statul membru emitent calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexele nr. 4 și 5 pentru acel stat.

Art. 40. — (1) În scopul exercitării profesiei de medic dentist se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic eliberate de Italia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care și-au început formarea universitară de medic înainte de 28 ianuarie 1980, dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente italiene, prin care se atestă că:

a) posesorii au exercitat pe teritoriul Italiei efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist, prevăzute de normele Uniunii Europene, cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă data eliberării acestuia; și

b) posesorii au fost autorizați să exercite aceste activități în aceleași condiții ca și deținătorii diplomelor, certificatelor și titlurilor prevăzute pentru Italia în anexa nr. 4.

(2) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente italiene ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

(3) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic eliberate de Italia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene care și-au început formarea universitară de medic după data de 28 ianuarie 1980 și până la data de 31 decembrie 1984 și care sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente italiene, prin care se atestă că:

a) posesorii au promovat proba de aptitudini specifică, organizată de autoritățile competente italiene, în vederea compatibilizării nivelului de cunoștințe și competențe ale acestora, cu cel al posesorilor diplomelor, certificatelor sau titlurilor de medic dentist prevăzute pentru Italia în anexa nr. 4;

b) posesorii au exercitat în Italia efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene pe o durată minimă de 3 ani consecutivi din ultimii 5 ani care precedă data eliberării certificatului; și

c) posesorii sunt autorizați să exercite sau exercită efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist, în aceleași condiții ca și posesorii de diplome, certificate și alte titluri de medic dentist, prevăzute pentru Italia în anexa nr. 4.

(4) Excepție de la proba de aptitudini prevăzută la alin. (3) lit. a) fac persoanele care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani atestate de autoritățile competente italiene ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 41. — (1) În scopul exercitării profesiei de medic dentist se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic eliberate de Spania cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care și-au început formarea universitară de medic înainte de 1 ianuarie 1986, dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente spaniole, prin care se atestă că:

a) posesorii au exercitat pe teritoriul Spaniei efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist, prevăzute de normele Uniunii Europene, cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă data eliberării acestuia; și

b) posesorii au fost autorizați să exercite activitățile menționate în aceleași condiții ca și deținătorii diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic dentist prevăzute pentru Spania în anexa nr. 4.

(2) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente spaniole ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 42. — (1) În scopul exercitării profesiei de medic dentist se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic eliberate de Austria cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care și-au început formarea universitară de medic înainte de 1 ianuarie 1994, dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente austriece, prin care se atestă că:

a) posesorii au exercitat pe teritoriul Austriei efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist, prevăzute de normele Uniunii Europene, cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă data eliberării acestuia; și

b) posesorii au fost autorizați să exercite activitățile menționate în aceleași condiții ca și deținătorii diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic dentist prevăzute pentru Austria în anexa nr. 4.

(2) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente austriece ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 43. — Se recunoaște calificarea de medic dentist cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor sau titlurilor de medic dentist care atestă o formare înșușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu corespund tuturor cerințelor minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene dacă acestea:

a) atestă o formare începută înainte de unificarea Germaniei;

b) dau dreptul posesorului să exercite activitățile specifice profesiei de medic dentist pe tot teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile eliberate de autoritățile competente germane, prevăzute în anexa nr. 4; și

c) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de medic dentist în Germania, timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 44. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și titlurile de medic dentist specialist, obținute de cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care atestă o formare înșușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu îndeplinesc cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă:

a) certifică o formare în specialitate începută înainte de unificarea Germaniei; și

b) dau dreptul posesorului să exercite activitatea respectivă cu titlul de medic dentist specialist, pe tot teritoriul Germaniei, în aceleași condiții ca și titlurile de medic dentist specialist emise de autoritățile competente germane prevăzute în anexa nr. 5.

(2) În vederea recunoașterii diplomelor, certificatelor și titlurilor prevăzute la alin. (1), acestea sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă exercitarea activității respective cu titlul de medic dentist specialist pe o perioadă echivalentă dublului diferenței dintre durata de formare în specialitate prevăzută în anexa nr. 5 și cea înșușită pe teritoriul Germaniei, atunci când aceasta din urmă nu corespunde duratei minime stabilite de normele Uniunii Europene pentru specialitatea respectivă și prevăzute în anexa nr. 5.

Art. 45. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia sau de Republica Cehă cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene și care atestă o formare universitară începută înainte de data aderării Republicii Cehe la Uniunea Europeană, 1 mai 2004, se recunosc în scopul exercitării activităților de medic dentist

prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente cehe, care atestă că:

a) posesorii au exercitat pe teritoriul Republicii Cehe efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene, cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă eliberării certificatului; și

b) posesorii au fost autorizați să exercite aceste activități în aceleași condiții ca și posesorii diplomelor, certificatelor și titlurilor de medic dentist prevăzute pentru acest stat în anexa nr. 4.

(2) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente ale Republicii Cehe ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 46. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic, eliberate de Slovacia sau de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene și care atestă o formare universitară începută înainte de data aderării Slovaciei la Uniunea Europeană, 1 mai 2004, se recunosc în scopul exercitării activităților de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente slovace, care atestă că:

a) posesorii au exercitat pe teritoriul Slovaciei efectiv, legal și preponderent activitățile de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene, cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă eliberării certificatului; și

b) posesorii au fost autorizați să exercite activitățile menționate în aceleași condiții ca și posesorii diplomelor, certificatelor și titlurilor prevăzute pentru acest stat în anexa nr. 4.

(2) Excepție de la condiția de experiență profesională de minimum 3 ani fac cei care au absolvit studii cu o durată minimă de 3 ani, atestate de autoritățile competente ale Slovaciei ca fiind echivalente formării de medic dentist prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 47. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist și medic dentist specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 20 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 20 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Estoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene de medic dentist și medic dentist specialist în ceea ce privește accesul la activitățile de medic dentist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Estoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități de medic dentist pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 48. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist și medic dentist specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 21 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 21 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Letoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile letoniene de medic dentist și medic dentist specialist, în ceea ce privește accesul la activitățile de medic dentist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente letoniene, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 49. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist și medic dentist specialist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 11 martie 1990 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 11 martie 1990, se recunosc dacă autoritățile competente ale Lituaniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile lituaniene de medic dentist și medic dentist specialist, în ceea ce privește accesul la activitățile de medic dentist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente lituaniene prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 50. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de medic dentist și medic dentist specialist, eliberate de fosta Iugoslavie cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 25 iunie 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 25 iunie 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Sloveniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovene de medic dentist și medic dentist specialist, în ceea ce privește accesul la activitățile de medic dentist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente slovene, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

SECȚIUNEA a 4-a

Recunoașterea calificărilor în profesia de farmacist

Art. 51. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie eliberate în conformitate cu normele Uniunii Europene de către un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic

European, precum și de către Confederația Elvețiană cetățenilor acestora și prevăzute în anexa nr. 6.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile prevăzute la alin. (1) au același efect pe teritoriul României ca și diploma de farmacist emisă de instituțiile de învățământ superior în România.

Art. 52. — (1) Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri universitare de farmacist sau echivalente în farmacie, eliberate cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene de către aceste state și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă sunt însoțite de un certificat prin care se atestă faptul că posesorii au exercitat efectiv și legal, într-un stat membru al Uniunii Europene, una dintre activitățile de farmacist prevăzute de normele Uniunii Europene, pe o perioadă de cel puțin 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă eliberării acestuia, cu condiția ca această activitate să fie reglementată în statul membru respectiv.

(2) Diplomele, certificatele și titlurile prevăzute la alin. (1) atestă:

a) o formare încheiată înaintea implementării Directivei nr. 85/432/CEE în aceste state; sau

b) o formare începută înaintea datei de implementare a Directivei nr. 85/432/CEE în aceste state și care este încheiată ulterior acestei date.

Art. 53. — Diplomele, certificatele și titlurile universitare de farmacist sau echivalente în farmacie, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, care îndeplinesc în totalitate cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dar care nu corespund denumirilor prevăzute în anexa nr. 6, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale aceluși stat, prin care se atestă faptul că formarea este corespunzătoare normelor Uniunii Europene, și diplomele, certificatele și titlurile respective sunt asimilate de statul emitent denumirilor prevăzute în anexa nr. 6 pentru acel stat.

Art. 54. — Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri universitare de farmacist sau echivalente în farmacie, care atestă o formare însușită de cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu îndeplinesc toate cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă:

a) atestă o formare începută înainte de unificarea Germaniei;

b) dau dreptul de exercitare a activităților de farmacist pe tot teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile eliberate de autoritățile germane cuprinse în anexa nr. 6 pentru acel stat; și

c) sunt însoțite de un certificat care atestă că posesorul a exercitat pe teritoriul Germaniei efectiv și legal una dintre activitățile de farmacist prevăzute de normele Uniunii Europene, timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării acestuia, cu condiția ca această activitate să fie reglementată în acest stat.

Art. 55. — Se recunosc diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de Italia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care și-au început formarea înainte de 1 noiembrie 1993 și au încheiat-o înainte de 1 noiembrie 2003, dacă sunt însoțite de un certificat care atestă faptul că posesorul a exercitat efectiv și legal timp de minimum 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă eliberării certificatului una dintre activitățile de farmacist prevăzute în normele Uniunii Europene, în măsura în care această activitate este reglementată în Italia.

Art. 56. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Republicii Cehe atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile cehe în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Republicii Cehe, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Republica Cehă.

Art. 57. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 20 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 20 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Estoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Estoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Estonia.

Art. 58. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau cetățenilor Confederației Elvețiene înainte de 21 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 21 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Letoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile letoniene în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Letoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Letonia.

Art. 59. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 11 martie 1990 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 11 martie 1990, se recunosc dacă autoritățile competente ale Lituaniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile lituaniene în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile lituaniene, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Lituania.

Art. 60. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Slovaciei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovace în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Slovaciei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Slovacia.

Art. 61. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri în farmacie, eliberate de fosta Iugoslavie cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 25 iunie 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 25 iunie 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Sloveniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovene în farmacie, în ceea ce privește accesul la activitățile de farmacist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Sloveniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului, dacă aceste activități sunt reglementate în Slovenia.

SECȚIUNEA a 5-a

**Recunoașterea calificărilor în profesia
de asistent medical generalist**

Art. 62. — (1) Calificarea în profesia de asistent medical generalist obținută de cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, conform normelor Uniunii Europene, se recunoaște în baza diplomelor, certificatelor și a altor titluri de asistent medical generalist, eliberate de statul membru de origine sau de proveniență.

(2) Diplomele, certificatele și celelalte titluri de asistent medical generalist prevăzute la alin. (1) au același efect pe teritoriul României ca și titlurile de calificare de asistent medical generalist emise de instituțiile de învățământ de profil din România.

Art. 63. — Diplomele, certificatele și celelalte titluri de asistent medical generalist, pe baza cărora autoritățile competente române recunosc calificarea de asistent medical generalist cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, sunt prevăzute în anexa nr. 7.

Art. 64. — (1) Diplomele, certificatele sau alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora înainte de implementarea Directivei nr. 77/453/CEE în aceste state sau eliberate ulterior implementării acestei reglementări, dar pentru o formare începută anterior, și care atestă o formare care nu îndeplinește în totalitate cerințele minime prevăzute de normele Uniunii Europene, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat emis de statul membru de origine sau de proveniență.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă că posesorul, cetățean al unuia dintre aceste state, a exercitat efectiv și legal activitățile de asistent medical generalist timp de cel puțin 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării acestuia. Aceste activități trebuie să se fi exercitat cu deplină responsabilitate privind planificarea, organizarea și administrarea îngrijirilor de sănătate acordate pacientului.

Art. 65. — Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora și care nu corespund calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexa nr. 7, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru respectiv, care atestă că:

a) formarea în profesia de asistent medical generalist s-a făcut în conformitate cu normele Uniunii Europene; și
b) diplomele, certificatele și titlurile respective sunt asimilate de statul membru emitent calificărilor și denumirilor prevăzute în anexa nr. 7 pentru acel stat.

Art. 66. — Calificarea de asistent medical generalist se recunoaște cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European, precum și ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor sau altor titluri care atestă o formare de asistent medical generalist însușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane, care nu întrunește

toate condițiile minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă:

a) prevăd o formare începută înainte de unificarea Germaniei;

b) dau drept de exercitare a activităților specifice profesiei de asistent medical generalist pe tot teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și calificările acordate de autoritățile competente germane, prevăzute în anexa nr. 7 pentru acest stat; și

c) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal activitățile de asistent medical generalist, în Germania, timp de minimum 3 ani în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului. Aceste activități trebuie să se fi exercitat cu deplină responsabilitate privind planificarea, organizarea și administrarea îngrijirilor de sănătate acordate pacientului.

Art. 67. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Republicii Cehe atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile cehe de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Republicii Cehe prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat, timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 68. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 20 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 20 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Estoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente ale Estoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 69. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 21 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 21 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Letoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile letoniene

de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente ale Letoniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 70. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 11 martie 1990 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 11 martie 1990, se recunosc dacă autoritățile competente ale Lituaniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile lituaniene de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente lituaniene, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 71. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Slovaciei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovace de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente ale Slovaciei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 72. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de fosta Iugoslavie cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 25 iunie 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 25 iunie 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Sloveniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri au aceeași validitate juridică ca și titlurile slovene de asistent medical generalist, în ceea ce privește accesul la activitățile de asistent medical generalist și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile competente ale Sloveniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 73. — Diplomele, certificatele și alte titluri de asistent medical generalist, eliberate de Polonia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înaintea datei de aderare la Uniunea Europeană, 1 mai 2004, ori care atestă o formare de asistent medical generalist începută înaintea acestei date, care nu întrunesc cerințele minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat prin care se atestă că posesorii au exercitat efectiv și legal în Polonia activitățile de asistent medical generalist, astfel:

a) pe o durată de minimum 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care precedă data eliberării certificatului, pentru posesorii diplomei de asistent medical — nivel de învățământ superior de scurtă durată — *dyplom licencjata pielęgniarstwa*;

b) pe o durată de minimum 5 ani consecutivi în ultimii 7 ani care precedă data eliberării certificatului, pentru posesorii diplomei de asistent medical care atestă studii efectuate într-o școală postliceală profesională medicală — *dyplom pielęgniarki albo pielęgniarki dyplomowanej*. Aceste activități trebuie să se fi exercitat cu deplină responsabilitate privind planificarea, organizarea și administrarea îngrijirilor de sănătate acordate pacientului.

SECȚIUNEA a 6-a

Recunoașterea calificărilor în profesia de moașă

Art. 74. — (1) Calificarea în profesia de moașă, obținută conform normelor Uniunii Europene de către cetățenii unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, se recunoaște pe baza diplomelor, certificatelor și a altor titluri de moașă, eliberate de aceste state.

(2) Diplomele, certificatele și celelalte titluri de moașă prevăzute la alin. (1) au același efect pe teritoriul României ca și titlurile de calificare de moașă emise de instituțiile de învățământ de profil din România.

Art. 75. — Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă pe baza cărora se recunoaște calificarea de moașă cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene sunt prevăzute în anexa nr. 8.

Art. 76. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora anterior notificării Directivei nr. 80/155/CEE sau într-un interval de maximum 6 ani de la notificarea acestei reglementări în aceste state și care atestă o formare de moașă care nu întrunește în totalitate cerințele minime prevăzute de normele Uniunii Europene, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat emis de statul membru de origine sau de proveniență.

(2) Certificatul prevăzut la alin. (1) atestă faptul că posesorul, cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, al unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau al Confederației Elvețiene, a exercitat efectiv și legal activitățile de moașă timp de minimum 3 ani în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 77. — Diplomele, certificatele sau alte titluri de moașă, eliberate de statele prevăzute la art. 76 alin. (1) anterior intrării în vigoare a Directivei nr. 80/154/CEE, care întrunesc toate condițiile minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dar care fac obiectul recunoașterii mutuale între aceste state numai dacă sunt însoțite de atestatul de practică profesională prevăzut de aceste norme, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat care atestă că posesorii, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, au exercitat efectiv și legal activitățile de moașă timp de minimum 2 ani în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului de către statul membru de origine sau de proveniență.

Art. 78. — Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene de către aceste state și care nu corespund calificărilor sau denumirilor prevăzute în anexa nr. 8, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente ale statului membru respectiv, care atestă că:

a) formarea în profesia de moașă s-a făcut în conformitate cu normele Uniunii Europene; și

b) diplomele, certificatele și titlurile respective sunt asimilate de statul membru emitent calificărilor și denumirilor prevăzute în anexa nr. 8 pentru acel stat.

Art. 79. — Se recunoaște calificarea de moașă cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, posesori ai diplomelor, certificatelor sau ai altor titluri care atestă o formare însușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane și care nu întrunesc condițiile minime de formare prevăzute de normele Uniunii Europene, dacă:

a) atestă o formare începută înainte de unificarea Germaniei;

b) dau dreptul deținătorului să exercite activitățile specifice profesiei de moașă pe tot teritoriul Germaniei în aceleași condiții ca și titlurile eliberate de autoritățile competente germane prevăzute în anexa nr. 8; și

c) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă faptul că posesorii s-au consacrat efectiv și legal acestor activități în Germania timp de minimum 3 ani în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 80. — Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene și care atestă o formare în profesie care îndeplinește în totalitate cerințele minime prevăzute de normele Uniunii Europene, însușită pe teritoriul fostei Republici Democrate Germane, și care fac obiectul recunoașterii mutuale între statele membre numai

însoțite de atestatul de practică profesională prevăzut de normele Uniunii Europene, se recunosc dacă:

a) atestă o formare începută înainte de unificarea Germaniei; și

b) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente germane, prin care se atestă faptul că posesorii, cetățeni ai unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, au exercitat efectiv și legal aceste activități în Germania timp de minimum 2 ani în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 81. — Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de Spania cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene, care atestă o formare specifică de moașă începută înainte de 1 ianuarie 1986, se recunosc dacă:

a) sunt însoțite de un atestat eliberat de autoritățile competente spaniole, prin care se certifică faptul că posesorii au exercitat efectiv și legal activitățile de moașă timp de cel puțin 3 ani consecutivi în decursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării acestuia; sau

b) sunt însoțite de un certificat eliberat de autoritățile competente spaniole, prin care se atestă faptul că formarea în profesie a posesorilor îndeplinește în totalitate criteriile prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 82. — Diplomele, certificatele și titlurile de moașă, eliberate de Polonia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înaintea datei de aderare a acestui stat la Uniunea Europeană, 1 mai 2004, ori care atestă o formare de moașă începută înaintea acestei date și care nu corespunde cerințelor minime prevăzute de normele Uniunii Europene, se recunosc dacă sunt însoțite de un certificat prin care se atestă că posesorii au exercitat efectiv și legal în Polonia activitățile de moașă astfel:

a) pe o durată de minimum 3 ani consecutivi în ultimii 5 ani care preced data eliberării certificatului, pentru posesorii diplomei de moașă — nivel de învățământ superior de scurtă durată — *dyplom licencjata poloźnictwa*;

b) pe o durată de minimum 5 ani consecutivi în cursul ultimilor 7 ani care precedă data eliberării certificatului, pentru posesorii diplomei de moașă care atestă studii efectuate într-o școală postliceală profesională medicală — *dyplom poloźnej*.

Art. 83. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Republicii Cehe atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile cehe de moașă, în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Republicii Cehe, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 84. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 20 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 20 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Estoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile estoniene de moașă, în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Estoniei, prin care se prevede că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 85. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai cetățenilor Confederației Elvețiene înainte de 21 august 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 21 august 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Letoniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile letoniene de moașă în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Letoniei, prin care se prevede că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 86. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Uniune Sovietică cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 11 martie 1990 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 11 martie 1990, se recunosc dacă autoritățile competente ale Lituaniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile lituaniene de moașă, în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile lituaniene, prin care se prevede că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 87. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Republică Cehoslovacia cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 1 ianuarie 1993 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 1 ianuarie 1993, se recunosc dacă autoritățile competente ale Slovaciei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovace de moașă, în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Slovaciei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

Art. 88. — (1) Diplomele, certificatele și alte titluri de moașă, eliberate de fosta Iugoslavie cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau ai Confederației Elvețiene înainte de 25 iunie 1991 ori care atestă o formare începută în acest stat înainte de 25 iunie 1991, se recunosc dacă autoritățile competente ale Sloveniei atestă că, pe teritoriul acestui stat, aceste titluri produc aceleași efecte juridice ca și titlurile slovene de moașă, în ceea ce privește accesul la activitățile de moașă și exercitarea acestora.

(2) Atestatul prevăzut la alin. (1) trebuie să fie însoțit de un certificat eliberat de autoritățile Sloveniei, prin care se atestă că posesorul a exercitat efectiv și legal aceste activități pe teritoriul acestui stat timp de minimum 3 ani consecutivi în cursul ultimilor 5 ani care precedă data eliberării certificatului.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

Art. 89. — Recunoașterea diplomelor, certificatelor și altor titluri de medic, medic specialist, medic dentist, medic dentist specialist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, eliberate de statele membre ale Uniunii Europene, de statele aparținând Spațiului Economic European, precum și de Confederația Elvețiană, se efectuează indiferent dacă formarea a fost dobândită în totalitate sau în parte pe teritoriul acestor state.

Art. 90. — Atunci când diplomele, certificatele sau alte titluri de medic, medic specialist, medic dentist, medic dentist specialist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, eliberate de un stat membru al Uniunii Europene, de un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau de Confederația Elvețiană cetățenilor acestora, nu îndeplinesc cerințele prevăzute de prezenta hotărâre pentru a fi recunoscute, autoritățile competente române vor examina cunoștințele de specialitate și competențele atestate de aceste diplome, certificate și titluri, precum și experiența solicitantului, comparativ cu cerințele de calificare și cunoștințele prevăzute de legea română.

Art. 91. — (1) Diplomele, certificatele sau alte titluri de medic, medic specialist, medic dentist, medic dentist specialist, farmacist, asistent medical generalist și moașă, obținute în afara granițelor statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state ale Spațiului Economic European și ale Confederației Elvețiene și recunoscute de unul dintre aceste state, sunt examinate de autoritățile competente române.

(2) În situațiile prevăzute la alin. (1) se examinează și formarea complementară și/sau experiența profesională însușite de către cel interesat într-un stat membru al Uniunii Europene, într-un alt stat aparținând Spațiului Economic European sau în Confederația Elvețiană ori în afara granițelor acestora.

(3) Dacă în urma examinării comparative se constată că abilitățile și cunoștințele atestate de aceste diplome, certificate sau titluri corespund numai parțial cerințelor de calificare și cunoștințelor prevăzute de legea română, autoritățile competente române pot solicita persoanei interesate să dovedească că îndeplinește toate aceste cerințe.

(4) Decizia autorităților competente române se aduce la cunoștință solicitantului într-un interval de 3 luni de la depunerea dosarului complet de către acesta.

Art. 92. — Autoritățile competente române pot solicita, în caz de îndoială justificată, confirmarea autenticității diplomelor, certificatelor, titlurilor și a atestatelor, eliberate de autoritățile competente ale statelor membre ale Uniunii Europene, ale celorlalte state aparținând Spațiului Economic European sau ale Confederației Elvețiene, care fac obiectul prezentei hotărâri, precum și confirmarea faptului că posesorul a îndeplinit toate condițiile de formare prevăzute de normele Uniunii Europene.

Art. 93. — (1) Decizia de respingere a solicitării de recunoaștere a calificării profesionale în baza prevederilor prezentei hotărâri va cuprinde motivele întemeiate care au dus la respingere.

(2) Deciziile autorităților competente române cu privire la recunoașterea calificărilor prevăzute de prezenta hotărâre pot fi contestate la instanțele de contencios administrativ.

(3) Nesoluționarea cererilor de recunoaștere a calificărilor profesionale în termenele prevăzute de prezenta hotărâre poate fi atacată la instanțele de contencios administrativ.

Art. 94. — (1) Prevederile prezentei hotărâri se aplică:

a) cetățenilor români care se află în una dintre situațiile reglementate de prezenta hotărâre;

b) cetățenilor unui stat membru al Uniunii Europene, ai unui stat aparținând Spațiului Economic European și cetățenilor Confederației Elvețiene aflați în una dintre situațiile reglementate de prezenta hotărâre;

c) soțului, precum și descendenților de gradul I aflați în întreținerea unui cetățean al unui stat membru al Uniunii Europene, unui cetățean al unui alt stat aparținând Spațiului Economic European sau unui cetățean al Confederației Elvețiene, care desfășoară activității salarizate sau nesalarizate pe teritoriul României, indiferent de cetățenia lor, în vederea accesului la exercitarea, în regim salarial, a acestor profesii;

d) beneficiarilor statutului de rezident pe termen lung, acordat conform normelor Uniunii Europene de către unul dintre statele prevăzute la lit. b).

(2) Pentru cetățenii prevăzuți la alin. (1) lit. b), c) și d), prevederile art. 5, 7, 8, 9, 11, 17, 33, 34 și 38 se aplică începând cu anul universitar 2006—2007, iar dobândirea locului de muncă se face conform legii.

Art. 95. — La data aderării la Uniunea Europeană România notifică Comisiei Europene dispozițiile legislative, regulamentare și administrative adoptate cu privire la eliberarea diplomelor, certificatelor sau a altor titluri care atestă formarea în profesia de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și moașă.

Art. 96. — Prezenta hotărâre transpune integral prevederile referitoare la recunoașterea diplomelor, certificatelor și a altor titluri de calificare de medic, medic dentist, farmacist, asistent medical generalist și, respectiv, moașă, cuprinse în următoarele directive:

a) Directiva Consiliului nr. 93/16/EEC din 5 aprilie 1993 privind facilitarea liberei circulații a medicilor și recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de medic, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 165 din 7 iulie 1993, p.1;

b) Directiva Consiliului nr. 78/686/EEC din 25 iulie 1978 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de dentist, inclusiv măsuri pentru facilitarea exercitării efective a dreptului de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 233 din 24 august 1978, p. 1;

c) Directiva Consiliului nr. 85/433/CEE din 16 septembrie 1985 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de farmacist, inclusiv măsuri pentru facilitarea exercitării efective a dreptului de stabilire privind anumite activități în domeniul farmaceutic, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 253 din 24 septembrie 1985, p. 37;

d) Directiva Consiliului nr. 77/452/CEE din 27 iunie 1977 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de asistent medical generalist, inclusiv măsuri pentru facilitarea exercitării efective a dreptului de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 176 din 15 iulie 1977, p. 1;

e) Directiva Consiliului nr. 80/154/CEE din 21 ianuarie 1980 privind recunoașterea reciprocă a diplomelor, certificatelor și a altor titluri de moașă, inclusiv măsuri pentru facilitarea exercitării efective a dreptului de stabilire și a libertății de prestare a serviciilor, cu modificările și completările ulterioare, publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 33 din 11 februarie 1980, p. 1.

Art. 97. — Anexele nr. 1—8*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

*) Anexele nr. 1—8 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 710 bis în afara abonamentului, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

Art. 98. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă art. 13 din Hotărârea Guvernului nr. 899/2002 privind organizarea învățământului postuniversitar medical și farmaceutic uman, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 660 din 5 septembrie 2002, precum și Ordinul ministrului sănătății

și familiei nr. 541/2001 privind încadrarea pe perioadă determinată, obținerea titlului de medic specialist și a gradului de medic primar de către cetățenii români care au efectuat studiile medicale și/sau de specializare în afara României, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 3 septembrie 2001.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan

p. Ministrul educației și cercetării,
Ioana-Irinel Chiran,
secretar de stat

București, 15 iunie 2004.
Nr. 970.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 224.09.71/150, fax 225.00.43, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”